

DICTATS SUPERIOR

14

Una fotografia

La segona fotografia immobilitza Ferran, el pare d'Agustí. Porta una raqueta a la mà i torna, amb un acurat estil de professional, una pilota blanca, de pèl. Es troba a l'extrem d'una esplanada de ciment envoltada per bardisses de baladres purpuris. L'objectiu capta un port esportiu a la dreta de la imatge mentre que darrere del tenista s'observen tres grues que semblen nàixer d'un munt de material de construcció. Ferran vist mànega curta i sembla sufocat. El sol que l'il·lumina des de l'esquerra dibuixa sobre el ciment una ombra escassa. La fotografia recupera el soroll de les màquines i dels obrers de vila que alcen un edifici. Sona la mar i, de tant en tant, un xiulet de sirena agut. Una imatge que el fill havia oblidat i que fins i tot va creure que no l'havia posseïda, fins que li comunicaren l'accident de trànsit de son pare. Les hores posteriors a la notícia només recordava aquesta fotografia.

Font: Francesc Bayarri, *L'avió del migdia*, Bromera, Alzira, 2002 (adaptació); pp.69-70

Nombre de mots: 158

Observacions: fragment descriptiu de text narratiu; dificultat equilibrada (lèxic, esses, accents i dièresis, nasals, laterals...)